

نیازهای روانی کودکان چیست؟/ نکاتی درباره برآورده کردن خواسته های کودک

تسلیم شدن در برابر همه تمایلات و خواسته های کودک بدون قید و شرط درست نیست، نه باید کودک را از تمام آنچه که می طلبد محروم ساخت

تسلیم شدن در برابر همه تمایلات و خواسته های کودک بدون قید و شرط درست نیست، نه باید کودک را از تمام آنچه که می طلبد محروم ساخت و نه کاملاً آن را برآورده ساخت، بلکه در همه حال رعایت اعتدال شرط است. به گزارش خبرگزاری مهر، کودک زمانی که به دنیا پا می گذارد نیازمند حمایت و مراقبت است و به تدریج که رشد می کند دامنه نیازهایش وسیع تر می شود و تمامی ابعاد زندگی را در بر می گیرد و تحت تاثیر قرار می دهد و برای ادامه حیات به بر آورده شدن این نیازها احتیاج دارد.

نیازمندیهای کودک بسیار زیاد هستند و می توان به برخی از این نیازها اشاره کرد که عبارتند از نیاز به غذا، لباس، مسکن و بهداشت، نیاز به آزادی، نیاز به نوازش، نیاز به آرامش و صدها نیاز دیگر. شاید کودک نتواند از این نیازها نامی به میان بیاورد و سخنی بگوید، ولی امری است که در درون او وجود دارد و باید والدینش آنها را تشخیص دهد.

کودک نیاز به مراقبت از سوی پدر و مادر و مخصوصاً مادر دارد. رها کردن طفل به مدت یکی دو روز زمینه را برای مرگش فراهم خواهد ساخت. مراقبت برای سال های اول زندگی دارای ابعاد بسیار محدود و شامل برخی جنبه های غذایی و بهداشتی است و به تدریج که کودک رشد می کند این مراقبت شدیدتر و دامنه اش گسترده تر می شود تا حدی که برای اداره کودک نوپا همه اهل خانه باید بسیج شوند. کودک به نوازش و محبت پدر و مادرش نیازمند است و این محبت و نوازش او در روحیه و حسن خلق او در سنین بزرگسالی بسیار موثر است. گاهی کودک می گیرد نه به خاطر اینکه دردی دارد بلکه به خاطر نیاز به نوازش است و اگر والدینش او را در آغوش بگیرند آرام می گیرد.

کودک نیازمند است کسی را داشته باشد که با او بازی کند، در کنارش باشد، دستش را بگیرد و به حرکتش درآورد. به همین منظور در سیستم تربیتی اسلام به همانندی والدین با کودک در بازی توصیه شده است، لحظاتی از اوقات والدین باید صرف انجام این امر شود. در کودک حالت خودنمایی وجود دارد، می خواهد خود را نشان دهد، هنرش را بنمایاند، برای همین منظور در برخی مواد برای جلب نظر دیگران شیرین کاری هایی می کند، خودی نشان می دهد. این روحیه تا هنگامی که به افراط کشیده نشود خوب است.

کودک این نیاز را دارد که همانند بزرگسالان به حرفهایش گوش فرا داده شود، حرف او را بشنوند و حتی نشان دهند که از حرفهای او کسل و دلتنگ هستند. این امر از یک سو مایه رشد و پرورش شخصیت او می شود، از سوی دیگر اصول انضباطی، راه و روش سخن گفتن را از این راه به او می توان آموخت. در همه حال از ایجاد دلسردی برای سخن گفتن او باید خودداری شود.

برای کودک مهم است که وقتی به جایی می رود مادرش به همراه او باشد تا او هم بتواند مثل دیگران احساس غرور کند و نیز می خواهد او هم مثل کودکان دیگر لباس قشنگ، کفش زیبا، اسباب بازی خوب داشته باشد، پدر و مادرش او را دوست بدارند و ناز او را بکشند و این امر زمینه ای برای غرور و افتخار او باشد. رعایت این امر تا حدی که موجب افراط نشود و کودک را به خودبینی و خودفریفتگی نکشانند مضر نیست. بسیاری از حیات کودک شاید برای بزرگسالان مسخره باشد، ولی برای خود طفل بسیار عاقلانه و لذت بخش است و باید به دیده احترام نگریسته شود.

نکاتی درباره برآوردن نیاز کودک

تسلیم شدن در برابر همه خواسته های کودک بدون قید و شرط درست نیست، نه باید کودک را از تمام آنچه که می طلبد محروم ساخت و نه کاملاً آن را برآورده ساخت، بلکه در همه حال رعایت اعتدال شرط است.

در برآوردن نیاز کودک توجه به او درست است، ولی توجه و حمایت فوق العاده نسبت به طفل او را در مقابله با مشکلات بعدی ضعیف می سازد. برای کودک لازم است که بتدریج و به همراه رشد خود را محافظت و توجه دائمی اولیا خارج کرده و خود را تحت کنترل و مراقبت شخصی در آورد. مادر با جهت دادن طفل به انجام این خواسته خدمت بزرگی به او انجام می دهد و او را از تیره روزی و بدبختی نجات می دهد.

آخرین نکته ای که در این زمینه ذکرش ضروری است این است که در پذیرایی و مراقبت از طفل کسب تکلیف و دادن حق انتخاب پر

دامنه غلط است. مثلا هرگز نباید گفت چه غذایی را دوست داری که برایت تهیه کنم؟ بلکه باید گفت از این دو غذا که فعلا در خانه هست کدام را برایت بیاورم؟ در اینجا حق انتخاب او محدود تر شده است و زمینه برای پرتوقعی او کمتر فراهم است.